

Kelenföldi Templomkert

A harmadik Templomkert családi piknik és piac nyitánya is volt Kelenföldön a Fabiny Tamás püspök igehirdetői szolgálatával tartott múlt vasárnapi istentisztelet. Az onnan kikerülőket a templom kertjében kialakított termelői piac, bográcsban főtt ételek, grillezett készítmények és a kürtöskalács finom illata fogadta. (Az ebéd bevételével a Bányaterenyé-Szűpatak-Pásztói Evangélikus Egyházközséget támogatják, ahol „Templomkert mintagazdaságot” alakítottak ki.) Gáncs Tamás igazgató lelkész megnyitóbeszéde után változatos programok szórakoztattak kicsiket és nagyokat. A Templomkert projekt következő alkalmát május 8-án Kőszegen tartják. ■ KISS TAMÁS felvétele

Oratio oecumenica

Urunk, aki azt ígérted, hogy meghallgatod néped kiáltását, biztass, bátoríts és erősíts bennünket, hogy könyörgésünk kedves előted, és mindent megteszel életünkért és üdvösségünkért kérésinken felül is.

Hozzad kiáltunk, Urunk, a viláért. Emberhez méltó életért, tápláló élelemért, az otthon melegéért, befogadó közösségekért minden embernek. Add, hogy megtaláljuk környezetünkkel a harmóniát.

Hozzad kiáltunk, Urunk, azokért, akik éheznek és szomjaznak; azokért, akik nem élhetnek szerető emberi közösségekben; azokért, akiknek menekülniük kell otthonukból; azokért, akik elveszítették munkájukat. Urunk, ne engedd, hogy közönyösen nézzük mások szenvedéseit, ajándékozz meg bennünket irgalmassággal és leleményes szeretettel.

Hozzad kiáltunk, Urunk, azokért, akik nem tudnak hozzád kiáltani, mert nem ismernek téged irgalmas Istenként, mert életük terhei, fájdalmuk és szenvedésük minden reménytől megfosztotta őket.

A szenvedés mélyes némaságában állj melléjük, biztass és bátorítsd őket, hogy amikor mindent elveszítettek benned és általad, akkor nyerhetnek meg mindent.

Kérünk, Urunk, óvd meg egyházadat a széthúzástól, a tőled idegen tanítástól, a természetlenségtől, a szeretetlenségtől. Add meg minden közösségnek a benned való örömet, a beléd kapaszkodó reménységet, a benned nyert biztonságot. Tedd egyházad közösségét rólad tanúszkodó, másokat hozzád vezető tanítványaid közösségévé.

Hozzad kiáltunk, Urunk, szeretteinkért és magunkért. Ajándékozz meg minket is naponként a hit örömeivel és biztonságával, bűneink, hibáink meglátásának lehetőségével és az elszánással, hogy ki tudjuk javítani, amit elrontottunk.

Hozzad kiáltunk, Urunk, mert nem tudunk és nem akarunk másra bízni. Hálát adunk neked, hogy szerető mennyei Atyánk vagy, és életünket és üdvösségünket akarod, és mindent megtettél értünk Jézus Krisztus által. Ámen.

Közgyűlések mindhárom egyházkerületben

Északon

Az Északi Egyházkerület közgyűlése április 22-i fóti tanácskozásán megismerhette a tisztségviselők éves jelentéseit, és tájékozódhatott a 2016. év kiemelt eseményeiről. „A föld sója” találkozó keretében július 9., szombat egyben két egyházkerület missziói napja lesz, szó esett ezenkívül a Szélróza találkozóról, az országos evangelizációról és a virtuális Kirchentagról.

D. Szevik Imre nyugalmazott püspök áhítatát követően Cserháti Szabó Izabella püspökhelyettes, a vendéglátó gyülekezet huszonegy éve Fóton szolgáló lelkésze köszöntötte a megjelenteket, majd Simon Eszter felügyelő mutatta be a több mint kétszáz éves gyülekezet arculatát.

Fabiny Tamás püspök a 2015. év igéjére – „Fogadjátok be egymást, ahogyan Krisztus is befogadott titeket Isten dicsőségére” (Róm 15,7) – épített püspöki jelentésében részletesen vizsgálta az ige exegetikai vonatkozásait és hazánk egyházi valóságában való leképeződését. A menekültkérdésről szólva kiemelte az országos iroda diakóniai osztályának munkáját és a segítő munkába bekapcsolódó gyülekezetek példáját, valamint az élénk nemzetközi érdeklődést, anyagi és szakmai támogatást. Az ige fényében elemezte az egyházmegyékből érkezett beszámolókat, kiemelve, hogy az egyházkerületben milyen jelei vannak a befogadásnak – vagy éppen hol nem gyakorolják.

Az ügy fontosságára való tekintettel a püspök részletesen idézte Bence Imre esperesi jelentését, amely a keresztény közösségeken belüli egység óvására figyelmeztet: „Nekünk, lelkészeknek és gyülekezeteknek vigyáznunk kell arra, hogy ne legyen számunka megosztó és a közösségünket erodáló ez a folyamat. Mert tény, hogy meg kell

látunk a migrációra kényszerített embertársaink arcát, és a magunk lehetőségeit figyelembe véve segíteni kell rajtuk. S az is tény, hogy ebben más a keresztyének és más az állam szerepe. De látásom szerint észre kell vennünk a félelmek között élők arcát is, és nekünk feljűk is van küldetésünk. Mert az is pásztorolásra szorul, aki munkáját, megélhetését, biztonságát vagy jövőjét, kultúráját veszélyben érzi, és fél. Ezután kérem a gyülekezeteket vezetőit, hogy sokkal több pasztorális együttérzéssel kezeljék azoknak az ügyét, akik félnek, és ne engedjék, hogy a gyülekezetek közössége a külső krízis miatt belső, közösségen belüli krízisbe jusson. A keresztyén hitvallásunkat sokkal erősebben, egymás iránti több toleranciával kell megélnünk.”

Fábri György egyházkerületi felügyelő a kerületi és országos témákra kitérő jelentésében kiemelte az Evangélikus Hittudományi Egyetem ügyét: az elkötelezett, minőségi lelkésztutánpótlás kinevelése közös feladat (idén csupán hat fő jelentkezett lelkész szakra!). A menekültkérdésre vonatkozóan kiemelte, hogy állampolgárként önállóan dönthetünk álláspontunkról, azonban keresztény közösségként nem tekinthetünk el a keresztényi odaforulás, a segítő attitűd feladatától. Élénk beszélgetés bontakozott ki a lelkészi életpályamoddellel, a lelkész-

családok helyzetével kapcsolatos munkáról. Bence Imre az előkészítő munkacsoport tagjaként tájékoztatott arról, hogy képzési, az elakadásokat jelző, illetve anyagi kérdésekkel foglalkozó munkacsoport létesült – nem csak evangélikus részvétellel. Az előkészítő anyag a májusi zsinati ülés elé kerül majd. Szabó András esperes bemutatta a vele érkezett szlovák lelkész testvér, Pavol Štefeket, aki egy hete a szlovák-magyar evangélikus egyházi partnerszerződés keretében szolgál hazánkban.

Az egyéb témák sorában Fabiny Tamás püspök a norvég egyház minapi döntésével kapcsolatban hangstlyozta: nem érzi a lelkészi hivatással összeegyeztethető gyakorlatnak a homoszexualitást. Nem ordinálna tehát homoszexuális lelkészjelöltet, az azonos nemű párok egyházi összeadását sem tartja gyakorlandónak. Ugyanakkor segíteni, támogatni kell az érintett gyülekezeti tagok beilleszkedését. Az egyháznak a lelki-gondozói szempontok figyelembevételével kell eljárnia. Ezt a püspöki tanács tagjai egyként vallják: a Magyarországi Evangélikus Egyház püspökeinek álláspontja szerint a házasság egy férfi és egy nő szövetsége, a pasztorális szempontok ugyanakkor tisztázandók.

A komplex társadalmi környezetben végzett szolgálat során útmutatást jelenthet a felügyelői jelentés summája: „A magunk keresése, mint életforma, jellegzetes kamaszkori sajátosság, kedves is tud lenni, és izgalmas. De kétezer évvel Krisztus után, ötszáz évvel a reformáció kezdete után, közel három évtizeddel az egyházi felszabadulásunk után ideje volna magunkra találnunk – ez viszont csak akkor fog sikerülni, ha nem magunkat, hanem Krisztust keressük.”

■ PAP KINGA MÁRJATTA

Nyugaton

A Somogy megyei Tabon tartotta tavaszi tanácskozását április 22-én, pénteken délután a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület közgyűlése. A kerületi tisztségviselők jelentéseinek meghallgatása mellett elsősorban támogatási kérelmek voltak napirenden.

A gyűlés kezdetén Arató Lóránd helyi beosztott lelkész tartott rövid áhítatot Jel 15,3 alapján. A határozatképesség megállapítását, valamint a napirend elfogadását követően Fekete-Dombi Éva jegyzőkönyvvezető olvasta fel az előző ülésen hozott határozatokat. Ezután került sor az elnökség beszámolóira.

Szemerei János püspök a jelentésében megemlékezett a százötven éve született és nyolcvanöt évvel ezelőtt elhunyt Nathan Söderblom svéd evangélikus érsek szolgálatáról, majd összegezte immár öt éve tartó püspöki munkájának tanulságait. Elmondta, hogy a kerület lelkészi ellátottsága és megtétele az elmúlt időszakban láthatóan javult. Beszélt a hitoktatás, illetve az adminisztráció aktuális nehézségeiről is, és felhívta a jelenlévők figyelmét arra, hogy készüljünk fel a reformáció kezdete ötszázadik évfordulójának méltó megünneplésére. „Fontos felfedezni és megmutatni azt, hogy a történelem Urának kezében miért válhatott Luther és sok reformátor társa áldott eszközzé. Nem emberi zsenialitásuk volt a kulcs, hanem Is-

ten élő és ható igéjének felfedezése és komolyan vétele. Amikor Isten igéjét középpontba állították, akkor az megújulást hozott az emberek és az egyház életében is” – fogalmazott az egyházkerület lelkészi vezetője.

Személyes felelősségünkre helyezte a hangsúlyt jelentésében Mészáros Tamás egyházkerületi felügyelő. „Személyes felelősségünk nyitja Európa, de evangélikus egyházunk jövőjének is” – mondta, majd arra biztatta a jelenlévőket, hogy „hittel, hitelesen, hűségesen” folytassák szolgálatukat. A kerület nem lelkészi vezetője konkrét felvetéseket is megfogalmazott a lelkészi pálya feltételeinek javításával kapcsolatban.

A kerület választott tisztségviselői, Verasztó János kerületi missziói lelkész és Schermann Gábor, a Gusztáv Adolf Segélyszolgálat felelőse számoltak be tevékenységükről. Dr. Horváth József kerületi ügyész jelentését – távollétében – Fekete-Dombi Éva olvasta föl.

A közgyűlés döntött a Dunántúli Haragszó címmel megjelenő egyházkerületi lap további finanszírozásáról, továbbá megszavazta a szentgotthárdi, porrogszentkirályi, tétii, zalaegerszegi és ajkai egyházközségből érkezett kérelmek támogatását is.

A rekordrövidségű tanácskozás napitárgyvetéssel, valamint a 2017-es év programjaira való előrettekintéssel ért véget.

■ AM

Folytatás a 2. oldalon ▶

Segítsen egyházi 1%-ával is!
Magyarországi Evangélikus Egyház – Technikai szám: 0035

Közgyűlés a Déli Egyházkerületben

► Folytatás az 1. oldalról

Sárszentlőrincen tartotta közgyűlését április 29-én a Déli Egyházkerület. Kezdőáhitatában **Karlné Csepregi Erzsébet** lelkész – Jak 1,22 alapján – arról szólt, hogy az ember vak, süket, béna és bűnös maradhat Jézus mellett is, ha az igének csak hallgatója, nem pedig cselekvője. Átélheti, hogy az igehirdetés nem hoz változást, mert nem engedi a hallgató, hogy bármi is történjen az életében. „De »Isten történik«, s ha ebbe a történésebe bekapcsolódik az ember, akkor elindul valami, ő is részese lesz ennek a folyamatnak, s ebből egy történésorozat lesz.”

A lelkész kitért a lelképásztorok felelősségére is: amíg egy gyülekezeti taggal megtörténhet, hogy csak hallgatója az igének, s nem megtartója, addig egy lelkész is belekerülhet abba a csapdába, hogy csak hirdetője az igének, de nem cselekvője.

Az áhitat után **Bakay Péter**, egyházunk országos cigánymissziói referense számolt be a sárszentlőrinci romák között végzett szolgálatáról, s vele együtt a helyi közösség tagjai tettek bizonyosságot arról, hogy köztük miként „történt” és munkálkodott az Isten.

Gáncs Péter püspök a jelentésében kiemelte, hogy vannak pozitív jelek is a kerületben, az elmúlt időszakban ő is több eledő és növekedő gyülekezetben járt. Hangsúlyozta, hogy továbbra is nagyon látja a lelképásztorok felelősségét ezen a területen, s az egyházkerület kész minden segítséget megadni, hogy elkötelezett lelképásztorok tudják építeni a gyülekezeteket. Nem az anyagjak állnak az első helyen:

„Tatarozott templom csak a városképet javítja, sokkal fontosabb mindaz, ami a templom falain belül, a gyülekezetekben történik” – figyelmeztetett.

Andorka Árpád egyházmegyei felügyelő hozzászólásában felhívta a figyelmet, hogy az elmúlt öt évben a tavalyi esztendő volt az első, amikor az egyházkerületben nőtt a keresztelesek, konfirmációk és esketések száma. Négyezerrel több volt a hittanóra és ötszáznegyveneggyel több a hittanos, mint az előző esztendőben.

Radosné Lengyel Anna egyházkerületi felügyelő a jelentésében kiemelte, hogy nehéz és sorsfordító időköt élünk hazánkban és egyházunkban egyaránt. Sok helyen az idősek tartják el a gyülekezeteket, máshol pedig nagyon kevesen járnak az istentiszteletre. A sok nehézség ellenére bizakodva néz a jövőbe: „Mégis, egymásba kapaszkodva, istenes tapasztalataink birtokában megőrizhetjük evangélikus egyházunk biztonságát” – zárta jelentését.

Az elnökség jelentését **Deák László** beszámolója követte. A kerületi missziói lelkész örömeinek adott hangot, hogy sok helyen maga is személyesen tapasztalhatta a növekedést, de nem lehet elhallgatni, hogy vannak leépülő gyülekezetek, elfáradt lelkészek is, és sok helyen hiányoznak gyülekezeti munkatársak. A jelentések elfogadása után az egyházkerület közgyűlése – a néhány hónapja nyugalomba vonult **Szabóné Mátrai Marianna** helyett – **Lupták György** kiskőrösi esperest választotta meg püspökhelyettesnek, s a közgyűlés zárásaként a sárszentlőrinci templomban be is iktatták új tisztességébe.

■ D. L.

Kerületi kórusverseny Oroszlányban

Rendhagyó kerületi kórustalálkozót tartottak április 23-án, szombaton délután Oroszlányban. Ezúttal délt el ugyanis, hogy a részt vevő hat gyülekezeti énekkar közül melyik három képviselheti a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerületet a 2017-ben tartandó országos kórusfesztiválon.

Az oroszlányi evangélikus templomban **Farkas Etelka** helyi lelkész köszöntötte a jelenlévőket, majd kezdetét vette a koncert. A zsűrit **dr. Kamp Sallamon**, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem professzora, **Wulfné dr. Kinczler Zsuzsanna**, az Evangélikus Hittudományi Egyetem Egyházzenei Tanszékének adjunktusa, valamint **Kendeh K. Gusztáv**, a Magyarországi Evangélikus Egyház Egyházzenei Bizottságának elnöke alkotta. Moderátorként a helyi gyülekezet kórusának vezetője, **Milán Zoltánné** működött közre.

A program első felében a répcelaki Gyöngy kórus, a csákvári Floriana énekkar, illetve a komáromi gyülekezet kórusa mutatta be műsorát, majd **Szemerei János** püspök tartott rövid áhitatot Jak 1,17 alapján. A püspök a ze-

ne különleges voltáról szólva így fogalmazott: „Mintha arról is prédikálna Istennek ez a különleges ajándéka, hogy a szándéka velünk az, hogy felszabadítson, megszabadítson – egy tágasabb világba vezessen.”

Ezután a községi énekkar, az oroszlányi kórus és a székesfehérvári énekkar műsorát élvezhette a hallgatóság.

A találkozó végén **Kendeh K. Gusztáv** jelentette be a zsűri döntését: a tesztület a répcelaki, a csákvári és az oroszlányi énekeseket juttatta tovább. Ám a többieknek sem kellett szomorkodniuk, hiszen minden jelen lévő kórus gazdagodhatott a közös éneklés örömeivel, és – az egyházkerületi elnökség jóvoltából – egy-egy üveg kerületi borral is.

■ AM

Húszéves az orosházi evangélikus iskola

Két évtizede annak, hogy a rendszerváltás után az evangélikus egyház visszakapta orosházi iskoláját. Ezt a jubileumot ünnepelte április 16-án a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium istentisztelettel, közgyűléssel, valamint **Szigethy Szilárd** iskolalelkész beiktatásával.

Az ünnepi alkalomra zsúfolásig megtelt az evangélikus templom, az iskola diákjai, tanárai mellett ott voltak a szülők, a város vezetői, egyházi méltóságok, támogatók a múltból és a jelenből. Az istentiszteletet és **Szigethy Szilárd** beiktatását követően köszöntők sora vette kezdetét.

Jantos Istvánné nyugdíjas igazgató hangsúlyozta: nem volt egyszerű dolguk, amikor elkezdték a munkát, hogy az egykori 2-es számú általános iskola ismét evangélikus intézménnyé váljon, de Isten minden próbatétel során mutatta az utat. Mint fogalmazott, elsősorban neki tartoznak köszönettel, de mellette mindazoknak is, akik segítettek ezt a küldetést az elmúlt két évtizedben.

Erre a munkára és erre az iskolára **Dávid Zoltán** polgármester orosházi-ként és a város vezetőjeként egyaránt büszke. Elmondta, hogy az intézmény húsz olyan évet tudhat maga mögött, amelynek során mindvégig stabil értékrendet közvetített a gyerekeknek, tiszteletrre, egymás megbecsülésére, a hagyományok ápolására, keresztyén értékrendre nevelte őket nagy türelemmel és szeretettel.

– Úgy hiszem, szavaimat igazolják az egykori növendékek sikeres életpályái, amelyek öregbítik városunk, hazánk hírnevét. Abban is biztos vagyok, hogy a mostani diákok kitaró és szorgalmas tanulás révén szintén sikeres életutat járnak majd be, és rájuk is büszkék lehetünk – fogalmazott a polgármester, hozzátéve, hogy mindezek az iskolák a pedagógusoknak köszönhető, akik szívvel-lélekkel foglal-

koznak a gyerekekkel, akiknek türelmes lénye, bölcsessége, hivatástudata példaként áll előttünk. Akik legfőbb értéknek a rájuk bízott gyermekeket tekintik.

A testvéregyházak és több evangélikus egyházkerületi képviselő is köszöntötte az iskolát, köztük **Györi Gábor** esperes, aki alapítóként vett részt a húsz évvel ezelőtti újrateremtésben.

– Az volt az egyik alapgondolat, hogy ennek a gyülekezetnek tizenhárom iskolája, egy gimnáziuma volt, és ezeket valahogyan újra kellene élesíteni. Másrészt úgy gondoltuk, hogy talán alulról kellene építkezni, nem lehet ott folytatni, ahol valamikor félbeszakadt – mondta az **OrosCafénak** az ünnepség után. – És elkezdtünk a város tizenkét óvodájából hatban hitoktatást végezni egy nagyon jó óvónői gárdával, és a Hajnal utcai óvodában egy-két év alatt elértük azt, hogy az újonnan bejövő csoportok mind egyháziavá lettek minden kényszer nélkül – mesélte a kezdetekről az esperes.

Ezzel párhuzamosan indult be az általános iskolai rész, majd később a gimnázium, és – ahogyan kiemelte – az innen kikerülő diákok nemcsak a város, de az egyház életében is jelen vannak. Tavaly is szenteltek egy olyan lelkészt, idén pedig kettőt fog-nak, akik ebből az intézményből indultak. Ez **Gáncs Péter** püspök szerint is az itt megvalósuló, óvodától gimnáziumig tartó nevelési ívnek az eredménye.

– Ez számunkra esély, hogy a családokat, gyermekeket, az utáunk jövő nemzedékét is megkínáljuk a krisz-

tusi értékekkel, hiszen aki ide jön, azt nem kötelezzük semmire, de felkínáljuk mindazt, ami szerintünk fontos ahhoz, hogy boldog életük legyen ezen a földön – fogalmazott. – De ehhez a munkához türelem kell, gyors eredményeket itt nem lehet elérni. Viszont ami Orosházán nagyszerű, hogy el tudjuk kísérni a gyerekeket hároméves kortól egészen tizennyolc éves korukig, és azt gondolom, hogy ez a tizenöt év, amely számunkra megadatik, hogy elérjük őket ezekkel a kincsekkel, már hozhat gyümölcsöket.

Ördög Endre, az evangélikus egyház-köztség igazgató lelkésze ilyen gyümölcsöknek érzi azt, ha a kikerülő ifjúság lelkében és hitében megalapozott, és megtalálja a helyét valahol. Egy olyan közösségben, amely tényleg igazi értéketermelő, és nem hódol be a korszellemnek, hanem időtálló módon tud gondolkodni és cselekedni. Ezeket az értékeket azonban modernül és fiatalosan kell átadni.

– Pont a gyerekek jelenléte az, ami megköveteli, hogy ne zárkozzunk be régi klisékbe meg évszázados tradíciókba, hanem a forma, amelyen keresztül ezeket a régi értékeket közvetítjük, legyen fiatalos, legyen szívhez szóló, legyen családias. Miattuk nem lehet valami nagyon felnőttes, nagyon komoly, nagyon régies stílust megütni, miattuk mindig meg kell fiatalodni.

Ezt a szolgálatot méltatta **Fehér Borbála**, az iskola jelenlegi igazgatója is. Úgy fogalmazott, nem köszönteni, hanem köszönni érkezett. Hálás mindazért a munkáért, amelyet az iskola munkatársai a gyermekekért végeznek, hogy a Teremtő társaként részt vesznek a világ továbbteremtésében.

■ PERNYES EDIT

Forrás: Oroscafe.hu

Tizenöt éves a Gyurátz Ferenc Evangélikus Általános Iskola

A Pápai Evangélikus Egyházköztség presbitériuma 2000-ben határozta el, hogy elindítja a Gyurátz Ferenc Evangélikus Általános Iskolát. 2001. szeptember 1-jén kezdődött meg a tanítás két osztállyal. Az intézmény idén ünnepli fennállásának tizenötödik évfordulóját, ez alkalomból a névadó püspök születési évfordulójához – április 27-hez – kapcsolódva 24-én, vasárnap ünnepi istentiszteleten emlékeztek az elmúlt esztendőkre. A jubileum kapcsán szerdán Gyurátz-napot tartottak, ekkor az egész iskola a festői Malom-tónál vett részt játékos, sportos napon.

Az ünnepély elején megkoszorúzták a templom udvarában álló Gyurátz-szobrot, majd az iskolazászló bevonulása után **Szemerei János** püspök hirdetett ígét, és további hosszú éveket kívánt az iskolának. **Polgárdi Sándor** esperes az ünnep kapcsán elmondta: 2008 óta nyolc évfolyamos az intézmény, melynek nagy jelentősége van Pápán, az iskolavárosban.

– A pápai oktatási intézmény gyülekezeti fenntartású, azon a helyen működik, ahol három szegény növendék számára az egyházköztség 1787-ben bentlakásos iskolát szervezett. Ettől kezdve létezett evangélikus elemi iskola Pápán, amely mindvégig szerves része volt a gyülekezet életének. Az 1862-ben épült elemi iskolát a gyülekezet ma is használja. A templommal egy udvarban lévő, nagyobb iskolaépület az egyházköztség 2000–2001-ben újította fel, megteremtve az alapját az iskola újraindításának. Jelentős építkezési munkák után 2001-ben kezdődött meg az oktatómunka. Pár évvel ezelőtt bővült az iskola, s öröm számunkra, hogy az evangélikusok létszáma is évről évre növekszik – hangsúlyozta az evangélikus esperes.

Szűcs Gábor iskolaiigazgató arról szólt, hogy a másfél évtized alatt bebi-

zonyosodott: igenis van igény az evangélikus iskolára Pápán. A családias intézményben a gyermekek és a fiatalok között is az otthonos, elfogadó légkör megteremtésére törekednek. Az iskola az évek során gyarapodott mind infrastrukturálisan, mind a gyermeklétszámot tekintve.

– Mi sokkal gyakrabban találkozunk a gyerekekkel, hiszen minden hétfőn közös áhítattal kezdünk, ahol megbeszéljük a hét eseményeit, köszöntjük a születésnaposokat. Fontosnak tartjuk az alapkészségek kialakítását és az emelt óraszámú oktatott angol nyelvet is. Nagyon gazdag az iskola közösségi és kulturális élete. Több mint tízfélé sakkör működik, a Gyurátz-ünnepen ki is állítottuk a legszebb alkotásaikat. Az intézmény az ökoiskola címet is elnyerte, 2015-ben pedig csatlakozott a Pilgrim nemzetközi szervezethez. Természetesen jó kapcsolatot ápolunk és kiváló az együttműködésünk a pápai református gimnáziummal.

Amikor kinőtték az épületet, a templom melletti épületrészt vették birtokba. Jelenleg itt irodák vannak. Aztán a régi parókia épülete következett, de használták a református fiúkollegiumot és az idősek otthonát is. 2013-ban négy tanteremmel bővült az intézmény.

Utána az udvart rendezték, játszótérrel létesítettek, virágosítottak. Megvásárolták a Széchenyi utca 13. számú épületet a gyülekezettel karöltve, megfelelő pályázati kiírás után egy tornatermet szeretnének ott kialakítani – idézte fel a fejlődés főbb lépéseit az igazgató.

A siker kulcsa a jó tantestületben van – véli Szűcs Gábor. Az igazgató szerint ha jó iskolát akarnak létrehozni, ahhoz jó tanárok is kellene, és persze fontos a szülőkkel is a jó kapcsolat. Néhány éve bevezették a családlátogatást első és ötödik osztályban. Próbálnak a szülők visszajelzéseiből építkezni. Úgy gondolja, az az iskola képes sokáig megmaradni, amelyik tudja az állandóságot biztosítani a tanári kar és az infrastruktúra tekintetében is, s megpróbálja a diákokkal, a szülőkkel és a külső partnerekkel megtalálni a megfelelő hangot.

A köszöntő szavak után következett a hetedik osztályosok gondosan összeállított műsora, melyben Gyurátz Ferenc életét elevenítették fel. Hagyomány már az is, hogy az elsős tanulók jelvényeit ezen a napon tűzik fel a nyolcadikosok. A Gyurátz-ünnep **Gulyás Anna** nyolcadik osztályos tanuló kiemelkedő tanulmányi és közösségi munkájának elismeréseként Bráder-díjat kapott.

A jeles ünnepnap **Szemerei János** püspök áldásával és a **Himnusz** hangjaival zárult. A templomi ceremóniát követően szeretetvendégségre hívták a megjelenteket, majd **Zombori Ottó** csillagász előadása zárta a jubileumi ünnepélyt.

■ BABOS PETRA

Forrás: Pápa-ma.hu

Slovenská príloha

Stranu zostavila: HILDA GULÁČIOVÁ-FABUOVÁ

Prvá slávnosť Svätodušná

*Príd, Duchu Svätý, verných Tešiteľu,
potešuj slovom pravdy cirkev svoju celú,
Nech všade vzrastá dielo večnej spásy.
Príd, Duchu Svätý, aj nám popraj sily,
Aby sme vieru činom dosvedčili,
a tak raz prišli do nebeskej vlasti. Amen.*

Slová Písma svätého máme napísané v evanjeliu Jána 14, 23–27. Odpovedajú mu Ježiš riekol: Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slovo, a môj otec bude ho milovať a príde k nemu a budeme prebývať u neho. Kto ma nemiluje, nezachováva moje slová. A slovo, ktoré počujete, nie je moje, ale Otcovo, ktorý ma poslal. Toto som vám povedal, keď som bol s vami. Ale Radca, ten Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, Ten naučí vás všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril. Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nie ako svet dáva, vám ja dávam. Amen.

Milí bratia a sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi! Radili ste sa už, niekedy s niekým o niečo? Určite každý jeden musí odpovedať, že áno. Nech sa cítite akokoľvek nadaní a zdatní, predsa nikto z nás nie je odborníkom vo všetkých oblastiach.

Iste sme už všetci ocitli v situácii, keď sme potrebovali poradiť. Rada od človeka, ktorý je starší, či v určitej oblasti skúsenejší nám vždy dobre padne. Iste si spomínate na mnohé dobré rady vašich dobrých rodičov, starých rodičov, kňazov, učiteľov, ľudí, ktorí formovali váš život. Dokáže však ľudská rada dať odpoveď a riešenie na všetky otázky a situácie pred ktoré sme v živote postavení?

Pán Ježiš dobre vedel, že učenici ak po Jeho definitívnom odchode z tejto zemi zostanú sami, nemajú šancu. Slová kázňového textu, majú však i pre

Či nie je to dôvod k radosti i pre nás sestry a bratia?

Nie som sám, nie som odkázaný len sám na seba, ale so mnou niekto, kto je omnoho väčší, silnejší, múdrejší, ten čo je úplne dokonalý a je to náš živý Boh. Boh, ktorý sa o nás zaujíma a ktorému, aj na nás záleží.

Boh pre záchranu a spásu človeka urobil všetko. Na nás zostáva len jedno. To, čo je však mnohým ľuďom tou najväčšou prekážkou.

Milovať Ho a zachovávať Jeho slová.

Toho, koho skutočne milujeme a máme radi nosíme ho neustále vo svojom srdci, myslíme na neho.

Ten kto miluje Boha, nosí Ho vo svojom srdci, žije s Ním. A Boh svojou prítomnosťou dáva človeku silu i odhodlanie vo svojej viere konať, svedčiť aj druhým ľuďom – komu som uveril a odovzdal svoj život.

Pán Boh obohacuje naše životy, nie len svojou prítomnosťou, ale aj darmi, ktoré nám ponúka.

2. Hovorí: sa dobrá rada nad zlato.

Sami všetci veľmi dobre vieme, že nie vždy dokážeme byť dobrými radcami. I keď máme snahu, túžime druhému pomôcť a sami si nie sme istí, že tá naša rada, je naozaj správna.

Pán Ježiš hovorí: Ale Radca, ten Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, Ten naučí vás všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril.

Ako nám chce Radca Duch svätý radiť? Tak, že nám bude pripomínať a stále nás učiť to, čo hovoril Pán Ježiš Kristus. Chce nám pripomínať Slovo Božie.

Ťažkosti života, totiž vedia zastrieť náš pohľad na Božie Slovo a práve vtedy Duch Svätý, koná, aby upriamil našu pozornosť na to, kde môžeme nájsť

východisko z danej situácie. Niekedy zabudneme na Božie pravdy, ktoré sme počuli, či čítali veľa krát. Preto, nás Duch Svätý chce znova učiť, nájsť tú radu cez slovo dobre známe, i v novej neznámej a na prvý pohľad neriešiteľnej situácii. Chce nás viesť, ako dobrý učiteľ, ktorí nena-diktuje žiakovi výsledok, ale ho vedie krok za krokom, aby do cieľa výpočtu prišiel sám.

3. A na záver textu prichádza uistenie o pokoji. Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nie ako svet dáva, vám ja dávam. Pokoj je stav po ktorom tiež veľmi túžime. Najmä vtedy, keď doliehajú na nás búrky života. Niekedy, pod vplyvom okolností,

naplnení strachom, neistotou, sme aj podráždení a chceme mať od všetkých a všetkého pokoj.

Je však pokojom to, keď zostaneme sami? Keď nás naozaj všetci nechajú tak. Je samota, opustenosť pokojom? Určite nie.

Pokoj Kristov je úplne iný, ako pokoj tohto sveta. V pokoji Kristovom, ktorý prináša Duch Svätý, máme uistenie, že sme v Božej milosti. Boh nás nielen miloval, ale i miluje. Nemusíme sa báť a strachovať. Pravý pokoj, ktorý nám je darovaný, pramení z odpustenia a zmierenia.

Prijmime Ducha Svätého, ktorý je od Otca aj Syna poslaný, ako Radcu, Záchrancu, Tešiteľa, a dovolme Mu, aby prebýval v našich srdciach. Nech svojou stálou prítomnosťou obohacuje naše životy, aby sme sa i v úskaliach života dokázali zorientovať a zostali vďační za skutočný pokoj, ktorým nás naplňa jedine Boh. Amen.

■ PAVOL ŠTEFEK
zborový farár CZ-u z Častkova

PAVEL VLADIMÍR HRONEC

PROSBA

Ó, zostúp k nám Duchu svätý,
ó, priblíž sa, Pane,
veď zblúdilych duší mnoho.
Ó, pohliadni na ne.

Duše oviec prach zatemnil,
srdcia v kameň pošli,
Pane, očisť duše naše,
svetlo pravdy zošli.

Ó, povznes nás, povznes vyššie-
Otvor zraky slepých,
by uzreli brázdy Tvojich
činov veľkolepých.

Pane, odpusť viny naše,
Kajáme sa Tebe,
naplň kalich láskou svojou
daj nám uzrieť nebe.

Duchu svätý posilni nás,
zaceľ srdca jamy,
Hospodine všemohúci,
bedli vždy nad nami...

Priateľstvo medzi našimi cirkvami-výmena farárov a ECD v Békešskej Čabe

Pred niekoľkými rokmi sa podpísala partnerská zmluva medzi Evanjelickou cirkvou v Maďarsku a medzi ECAV na Slovensku v Komárne. O pár rokov neskoršie táto zmluva sa doplnila s tou dohodou, že sa obidve cirkvi snažia na to, aby v praktickom živote fungovala výmena farárov. V tomto zmysle slúži v maďarskom cirkvnom zbore na Slovensku jedna naša farárka-a tam snaží sa s každou vekovou skupinou zaoberať veľmi oduševnene. Zatiaľ zo Slovenska – v rámci tej dohody – navštívili naše cirkevné zbory v Maďarsku: Békešsku Čabu, Slovenský Komolosh, Veňarec a Budapešť.

Dobré sú tieto výmeny farárov medzi našimi cirkevnými zbormi: veď môžeme vidieť v praktickom živote aké radosti a ťažkosti,

problémy máme v obidvej cirkvi. Môžeme snažiť sa na jednotu, na lásku: čo spája nás v našom Pánovi Kristovi. Túto lásku sme dostali do našich srdiec skrze Svätého Ducha.

V Békešskej Čabe sa usporiadajú Slovenské evanjelické cirkevné dni od 6-8. júla r. 2016-s bohatými duchovnými programami: služby Božími, koncertmi, diskusnými fórami a vlastne možnosťami so stretnutiami s našimi bratmi a sestrami zo Slovenska, z Rumunska, zo Srbska, z Chorvátska a z Česka.

Povzbudzujeme našich bratov a naše sestry, aby ste čím viac si zúčastnili na tých bohatých duchovných programoch v Békešskej Čabe!

Prajeme Vám všetkým požehnané, láskyplné, radostné a pokojné svätodušné sviatky!

■ H. G. F.

nás to vzácne a dôležité poslanstvo, ktoré obsahuje uistenie, ktoré všetci veľmi potrebujeme, najmä vtedy, keď sa dostávame na križovatky života.

Ježiš Kristus tým čo Ho milujú a zachovávajú Jeho slovo zaslubuje: – neustálu Božiu a svoju prítomnosť

– dar Radcu- Ducha Svätého

– a pravý pokoj, ktorý v ňom prichádza

1. Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slovo, a môj Otec bude ho milovať a príde k nemu a budeme prebývať u Neho.

Nestratiť nádej, ani v chvíli lúčenia. Je to veľmi dôležité, ale vôbec nie jednoduché. Pri každom lúčení, nás ťažia rôzne myšlienky, ktoré nás znepokojujú a uberajú nádeje z našich srdiec. Ani pre učeníkov chvíľa rozlúčky s ich Majstrom a Pánom nebola ničím príjemným. Preto bolo veľmi dôležité, aby boli opäť uistení o tom, že ne-zostanú sami.

V. EVANJELICKÉ CIRKEVNÉ DNI

6. – 8. júl 2016
Békešská Čaba

Rámcový program V. ECD

6. 7. 2016 – streda
14:00 – 16:00 Príchod do Békešskej Čaby, ubytovanie
15:00 – 16:00 Rokovanie vedúcich predstaviteľov slovenských evanjelických cirkví
16:30 – 17:30 Večera
18:00 – 19:00 Večerné služby Božie
20:00 – 23:00 Stretnutie pri duchovnej piesni

7. 7. 2016 – štvrtok
8:00 – 9:30 Stretnutie s hosťami Trojpartnerstva
10:00 – 11:30 Slávnostné služby Božie
11:30 – 13:00 Obed, ľudové piesne
13:00 – 14:30 Diskusné fóra
15:00 – 18:00 Prezentácie slovenských evanjelikov žijúcich v zahraničí
18:30 – 20:00 Večera, ľudové piesne
20:00 – 22:30 Divadlo: Pevec Boží
22:30 – 24:00 Koncerty kresťanskej hudby
Neformálne stretnutia „Noc v stane“

8. 7. 2016 – piatok
8:00 – 8:45 Ranná pobožnosť
9:00 Odchod do Budapešti

„O Tvojich svedectvách chcem hovoriť,
pred kráľmi sa nezahanbím.“ (Ž 119, 46)

X. STRETNUTIE KREŠŤANOV

(7.) 8. – 10. JÚL 2016
Budapešť

Deutsche Anlage

Redakteurin: PFARRERIN ESZTER HEINRICHS

Pfingsten: Wunder im Multipack

Wer in den letzten Monaten Nachrichten über die sogenannte Migrationswelle gelesen oder gesehen hat, könnte den Eindruck haben, dass die Multikulturalität etwas völlig Neues ist, so empört sind viele Menschen darüber, dass jetzt durch die Flüchtlinge aus dem Nahen Osten eine fremde Kultur nach Europa kommt und unsere eigene Kultur dadurch gefährdet. Dabei erzählen viele

in den Versen 9-11. Und das Wunder von Pfingsten wäre ohne diese Vielfalt der Sprachen und Nationen gar nicht vorstellbar. Das Fremde macht es möglich, dass wir unsere Grenzen überschreiten. Ohne diese Fremdheit hätten die Jünger keine Möglichkeit gehabt, ein Wunder zu erfahren – nämlich das Wunder, dass Gott sie zu etwas befähigen kann, das sie nie gelernt haben und was sie nicht mal angestrebt

Beim Pfingstwunder geht es aber nicht einfach darum, dass einige ungebildeten Menschen plötzlich fließend eine Fremdsprache konnten. Das wäre zwar wundervoll genug, aber hier ist die Geschichte noch nicht zu Ende. Das Wunder hat viele Komponenten:

Es ist ein Wunder, wenn Menschen, die sich sonst immer in ihren eigenen engen Kreisen bewegen,

zeichnet: „Sie sind voll von süßem Wein.“

Es ist sogar ein Wunder, dass sie formulieren können, was ihre Überzeugung ist. Eine ausgeprägte Meinung zu haben, etwas, wofür es sich lohnt, unbeliebt zu werden und Spott in Kauf zu nehmen, ist schon an sich wertvoll und gar nicht selbstverständlich. Die Jünger waren vor kurzem noch völlig ratlos und in sich und ihre eigene Trauer versunken. Das, was wir mit großer Selbstverständlichkeit das Fest der Auferstehung nennen, war für sie erstmal ein Fiasko und der Verlust eines geliebten Menschen.

Es ist ein Wunder, dass die Jünger nicht nur einen klaren Standpunkt und Profil hatten, sondern darüber auch für alle verständlich sprechen konnten. Sogar so, dass jemand aus einer anderen Kultur sie verstanden hat. Grenzüberschreitende Kommunikation ist ein Wunder. Es muss nicht gleich jemand aus einem anderen Land sein. Wir haben genug kulturelle Unterschiede innerhalb einer Nation und eines Landes. So zu sprechen, dass ein Jugendlicher einen Senioren versteht, ein Mann eine Frau versteht, ein Stadtbewohner einen Dorfbewohner versteht – und alles auch umgekehrt – ist schon schwer genug.

Ein eigener Standpunkt sowie Mut und Bereitschaft, darüber klar zu reden, sind auch heute sehr wichtig für die Kirche.

Wenn der Standpunkt fehlt, dann ist die Kirche früher oder später ein Haus ohne Funktion. Es steht noch, aber niemand weiß genau, wozu. Dass Wände und Dach bald kaputt gehen, ist vorprogrammiert. Nur diejenigen bleiben drin wohnen, die keine andere Möglichkeit mehr haben oder denen nichts Besseres einfällt.

Deutsche oder zweisprachige Gottesdienste zu Pfingsten

15. Mai	
Ágfalva (zweisprachig)	9 Uhr
Balatonboglár	9.30 Uhr
Budavár	10 Uhr
Hévíz	11 Uhr
Sopron (zweisprachig)	10 Uhr
Sopronbánfalva (zweisprachig)	15 Uhr
16. Mai	
Budavár	10 Uhr
Bonyhád	10 Uhr
Egyházaskozár	14 Uhr
Schattendorf (neben Ágfalva, grenzübergreifender ökumenischer Gottesdienst in der katholischen Kirche)	15 Uhr
Sopron	9 Uhr

Wenn die Bereitschaft zur Kommunikation fehlt, wird die Kirche nur so lange bestehen, wie es noch die alten Mitglieder gibt, die sich ohne Worte verstehen. Neue können nicht dazukommen, weil sie nicht wissen, worum es hier geht.

Und ohne Mut? Eine Gruppe, wo Angst den Grundton angibt, hat keine Anziehungskraft: Mutlosigkeit schreckt ab.

Die Kirche braucht also das Pfingstwunder, wenn sie weiter leben und wachsen will. Sie braucht Menschen, die Profil haben, die bereit sind, über den eigenen Glauben zu sprechen und nicht so leicht einzuschüchtern sind. Das ist gar nicht so leicht. Wenn das alles zusammenkommt, ist das schon ein Wunder, eben ein Pfingstwunder und ein wertvolles Geschenk vom Heiligen Geist.

■ PFARRERIN ADÉL DÁVID (Wien)

Geschichten der Bibel – auch die Pfingstgeschichte – vom Gegenteil.

In Jerusalem haben laut Apg 2,5 Menschen aus allen Völkern gewohnt – eine genaue Liste der Nationen folgt

hatten: sich mit Fremden in ihrer Muttersprache zu verständigen. Wer in der Minderheitssituation in einem Land lebt, kann sicherlich gut nachfühlen, was es für die Seele bedeutet.

plötzlich den Mut haben, öffentlich für ihre Überzeugung einzutreten. Auch wenn die Öffentlichkeit diese Meinung nicht besonders freundlich aufnimmt und als lauter Blödsinn be-

„Und Mose sprach zu dem HERRN: Warum bekümmerst du deinen Knecht? Und warum finde ich keine Gnade vor deinen Augen, dass du die Last dieses ganzen Volks auf mich legst? Hab ich denn all das Volk empfangen oder geboren, dass du zu mir sagen könntest: Trag es in deinen Armen, wie eine Amme ein Kind trägt, in das Land, das du ihren Vätern zugeschworen hast? Ich vermag all das Volk nicht allein zu tragen, denn es ist mir zu schwer. Willst du aber doch so mit mir tun, so töte mich lieber, wenn anders ich Gnade vor deinen Augen gefunden habe, damit ich nicht mein Unglück sehen muss. (...) Da kam der HERR hernieder in der Wolke und redete mit ihm und nahm von dem Geist, der auf ihm war, und legte ihn auf die siebzig Ältesten. Und als der Geist auf ihnen ruhte, gerieten sie in Verzückung wie Propheten und hörten nicht auf.“ (4. Mose 11,11ff)

Mose droht der Zusammenbruch. Das Volk klagt. „Wir denken an die Fische, die wir in Ägypten umsonst aßen, und an die Kürbisse, die Melonen, den Lauch, die Zwiebeln und den Knoblauch. Nun aber ist unsere Seele matt, denn unsere Augen sehen nichts als das Manna.“ (4. Mose 11, 5-6) Zu viel Manna gebe es, so das Volk, und zu wenig Fleisch. Mose kann es

nicht mehr (er-)tragen und wirft hin, bis zum „So töte mich lieber“ an Gott. Und all dies wirft uns unser Bibelwort hin, diese geplagten Zeilen, die so gar nicht zu Pfingsten, dem Fest der Geburt der Kirche oder auch unserer Stimmung – die Ferien fangen für

Familien zu Taufgesprächen, höre ich oft, wenn ich frage, warum die Paare ihr Kind taufen wollen: „Es soll ja dazugehören.“ Oder: „Es soll ja in den evangelischen Religionsunterricht gehen, wo die meisten hingehen.“ Die Krise ist für mich genau da. Zugege-

hen wir durchs Leben mit dem Geist Gottes, der wie der Wind „bläst, wo er will, und du hörst sein Sausen wohl; aber du weißt nicht, woher er kommt und wohin er fährt.“ (Joh 3, 8) Das Leben ist mehr Abenteuer als angepasstes Dasein, doch ein Abenteuer, auf dem Gott mit seinem Geist mitgeht, durch Schweres und Schönes zugleich.

So hilft uns Gottes Geist auch, Schweres im Leben zu sehen und es als Krise anzuerkennen. Sehe ich eine Krise, wie Mose, gestehe ich sie ein: „Ich vermag all das Volk nicht allein zu tragen.“ Ich würde mir in Taufgesprächen manchmal eine solche Offenheit wünschen – vielleicht nicht gleich im Bezug auf eigene Fehler, aber eine Offenheit, nach der Taufe im Leben mit Gottes neuem Kind zusammen Schönes in Glaube und Kirche zu erfahren, was es vorher nicht gab.

Sehen wir im rechten Licht, bewegt durch Gott, können wir recht urteilen. Wo bewegt Sie der Geist Gottes? Wo hat er Sie schon einmal ins Mark getroffen, als Sie eine Krise als solche erkannt haben, eigenes Verhalten im ganz anderen Licht gesehen haben? Mose schafft es nicht allein. Er gesteht es nicht nur sich ein, sondern Gott. Gottes Geist bewegt uns schon, wenn wir ein Problem in unserem

viele an, das Frühjahr ist endlich da – zu passen scheinen.

Doch auch beim Geburtstag der Kirche an Pfingsten in der Apostelgeschichte lag der Tod Jesu, die große Krise, noch nicht lange zurück. Ohne Krise, ohne leeres Grab kein Neuanfang, ohne Karfreitag kein Ostern und kein Pfingsten. Die Krise ist es, die den Neuanfang oft spürbar macht, die Last leichter werden lässt, wenn Gottes Geist weht und uns Schweres von der Seele nimmt.

Ich habe oft das Gefühl, wir sehen die Krise nicht. Komme ich zu jungen

ben, oft nennen Familien auch noch andere Gründe, warum sie ihr Kind taufen lassen möchten. Doch bekommt der Grund, dazuzugehören, eine zu große Bedeutung, dann frage ich mich: Wo ist hier der Geist, von dem unser Bibelwort spricht? Wäre es demnach genug, wenn die Kirche ein Verein wie jeder andere ist? Zusammenkommen, Feste feiern, Gemeinschaft haben, genügt das? Für die Kirche ist dies viel zu wenig. Denn da ist das Fenster für Gottes Geist zu. Gottes Geist kommt von außen, auf Moses und auf die 70, die Gott ihn vor den Altar bringen lässt. Als Getaufte

Krise

D. dr. Harmati Bélát köszöntötték nyolcvanadik születésnapján

A Déli Evangélikus Egyházkerület Püspöki Hivatalában köszöntötték április 22-én D. dr. Harmati Béla nyugalmazott evangélikus püspököt nyolcvanadik születésnapja alkalmából. Az eseményen részt vettek a Harmati család tagjai – a püspök felesége, Dobos Mária, valamint fiaik, dr. Harmati Béla László, dr. Harmati Gergely Ádám –, az egyházkerület egykori és jelenlegi esperesei, valamint a püspök korábbi közvetlen munkatársai.

Bár Harmati Béla április 23-án ünnepli születésnapját, a nap vigiliáján gyűltek össze tisztelői, barátai abban a püspöki hivatalban, ahol korábban maga is dolgozott.

Gáncs Péter elnök-püspök a 80. zsolttár szavait idézve köszöntötte püspökölődjét. Kapcsolódási pontokat keresett kettejük között, olyanokat, amikor életük fonala szorosabban összefonódott. Beszédében hangsúlyozta, hogy olyan elődje volt, aki mindig készségesen segített neki, ha segítséget kért tőle, ám sosem szólt bele a vezetésbe, ha nem kérdezték róla. Amint Gáncs püspök mondta, ő is szeretne majd ilyen örökséget átadni utódjának a kerületben.

Radosné Lengyel Anna egyházkerületi felügyelő köszöntésében szintén a személyes szálakat eleventette fel. Elmondta, milyen fantasztikusnak tartja Harmati püspöknek a tömegkommunikációhoz, a médiához való viszonyát. A püspök mindig megfelelően

tudta használni vezetői munkájában ezeket az eszközöket, így kicsiny egyházunk saját nagyságán túl jelent meg a médiumokban.

Dr. Korzenszky Richárd bencés szerzetes, a Tihanyi Bencés Apátság előjárója kiemelte, hogy olyan korban kellett a püspöknek tevékenykednie, amelyben az egyház előmenetele érdekében sokszor mérlegelni kellett, és kompromisszumokat kellett kötni.

Dr. Bölskei Gusztáv, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem rektora az örállók és örökhagyók két kulcsszava köré fonta mondandóját. Harmati Béla élete és munkássága a rektor szerint mindkét szóval kiválóan jellemezhető.

Szirmai Zoltán nyugalmazott esperes – Harmati Bélához fűződő személyes kapcsolatain túl – azt hangsúlyozta, hogy a püspök nehéz időben is talpon tudott maradni.

Dr. Harmati Béla lelkész édesapjának a szavait idézte, aki még gyermek-

A SZERZŐ FELVÉTELE

korában a szívére helyezte: mindent úgy cselekedjen és mérlegeljen, hogy Jézus mit szólna hozzá. Ennek jegyében élte az életét. Beszédében hangsúlyozta azt is, hogy mindannyian Isten kegyelméből élünk, így ő is vallja, hogy minden, ami életében történt, Isten gondviselő kegyelmének köszönhető. Sokszor érezte, hogy saját egyházában kevésbé örvendett megbecsülésnek, de az ilyen nehéz helyzetekben is a mennyei Atya és Jézus szeretete tudta megoldani a problémákat, és tudott újra áldást hozni.

■ HORVÁTH-BOLLA ZSUZSANNA

Ezer kilométerre innen

– Most mondjunk imádságot!

A csángó asszony csodás népviseletben csendet parancsolt. Nem durván, de határozottan. Népviselete, csodás pirosas színeivel, csak nekünk, Magyarországról jötteknek volt különleges, ő szép természetességgel hordta. Nem lehetett igazán tudni, hány éves, amolyan kortalan volt.

A hatalmas teremben csend lett. A diákok is lehajtották a fejüket.

– Jövel, Jézus, légy vendégünk... – kezdte a csángó asszony.

Ezer kilométerre voltunk az otthonunktól. Egy autóbuzsnyi iskolással utaztunk Moldvába, hogy megismerkedjünk az ott élő csángók életével. Az albertirsai Tessedik Sámuel Általános Iskola a „Határtalanul!” pályázaton elnyert támogatással vállalkozhatott erre a nagy útra. Menet közben megismertük Partiumot, Erdélyt, a Hidegséget, a Hargitát. Találkoztunk csíki székelyekkel, csángókkal. Különböző emberekkel: Kallós Zoltán néprajzkutatóval; csángó gyerekekkel, akik csodásan táncolnak, énekelnek és játszanak hangszereiken; elhivatott pedagógusokkal és művészekkel, akiknek az élete a magyarság

megőrzése nehéz körülmények között is. És ezzel a csángó asszonnyal, aki otthonunktól ezer kilométerre vezetett imádságunkat megkapó vallásosságával, aki társaival együtt olyan mély átéléssel énekelte a magyar himnuszt, ahogy azt csak nagyon ritkán hallani itthon.

Hálásak voltunk, hogy részesei lehettünk ennek, hogy velük énekelhettük mi, összetartozva.

A kísérő felnőtték nevében:

■ KOCSIS ANDREA

A „Határtalanul!” program az Emberi Erőforrások Minisztériumának támogatásával és az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő lebonyolításával jöhetett létre.

Magyarkeresztúron is bemutatták Bükky Anna interjúkötetét

A Luther Kiadónál megjelent, *Megtérés* című könyvet mutatta be az érdeklődőknek április 24-én a szerző, Bükky Anna Magyarkeresztúron. A könyv szereplői közül megszólalt többek között dr. Kiss Jenő nyelvészprofesszor, akadémikus, Németh Erzsébet, a település polgármestere, Nagy Olivér szlovákiai evangélikus lelkész és Kovács Imre templomgondnok. Az alkalom perselypenze – százezer forint – a magyarkeresztúri evangélikus templom felújítását szolgálja.

■ DR. WAGNER GYULA felvétele

Hálaadás a felújított legendi templomért

Kívül-belül megújult templomáért adott hálát április 24-én, vasárnap a népes gyülekezet Legénden. Az ünnepi istentiszteleten a felszentelés és az igehirdetés szolgálatát – Róm 15,13 alapján – dr. Fabiny Tamás püspök végezte, a liturgiában Eszlényi Ákos, az egyházközség helyettes lelkésze, valamint édesapja, Eszlényi László működött közre.

A Nógrádi Egyházmegye elnökségét Koncz István felügyelő – egyben legendi presbiter és jegyző –, az egyházmegye lelkészi karát pedig Gombor Krisztián kétbodonyi lelkész képviselte.

A felemelő alkalmon nemcsak a falu jelenlegi lakói vettek részt, hanem az elszármazottak is.

■ BALICZA MÁTÉ felvétele

Istentisztelet-közvetítés a Magyar Rádióban

Bemutatkozik az Órimagyaródsi Evangélikus Egyházközség

Magyarórsd, Szóce és a környező települések a Darabos család révén a 16. század első felében lettek evangélikusokká. A gyülekezet tagjai kezdetben Szócen, az ottani Árpád-kori templomban tartották az istentiszteleteket, míg lelkészüket az ellenreformáció alatt el nem űzték. Közben Magyarórsdon is épült egy fatemplom, amelyet azonban 1732-ben elvettek a gyülekezettől, ezután a magyarórsdi hívek a nagyobb ünnepeken a településtől mintegy hetven kilométerre található Nemescsóba jártak istentiszteletre.

A gyülekezet 1840-ben lett önálló, 1842 októberében pedig beiktatták első lelkészüket, Lipóth Mihályt. A megerősödött közösség újból templomépítésbe kezdett, kétszázhatvan községet jártak be a Dunántúlon, és közel ötszáz forintot gyűjtöttek össze. Ezt az összeget a gyülekezet tagjai a környező uradalmi földeken vállalt részaratással pótolták ki. A templom alapkövét vé-

gül 1862. április 22-én tették le. A gyülekezet területén lévő másik templom, a viszáki leánygyülekezet reformátusokkal közös használatban lévő temploma 1948-ban épült.

Az Órimagyaródsi gyülekezetéről sokaknak az itt működő ifjúsági szálláshely jut eszébe. 1986 nyaratól folyik táboroztatás a gyülekezet épületeiben, eleinte a lelkészlakásban, majd a pajtából és istállóból átalakított szálláshelyen. Folyamatos javítások és fejlesztések után 2011-ben pályázati támogatással kezdődtek meg a táborhely felújítási és bővítési munkálatai, amelyeknek az eredménye a korszerű, de a régi táborhely varázsát megőrző Életfa Evangélikus Ifjúsági Tábor lett.

A közel ötszáz tagot számláló egyházközség tizenhat település evangélikusait gyűjti össze (Órimagyaródsi anyagyülekezet, Viszák leánygyülekezet, valamint tizennégy szórvány). A maroknyi közösség áldozatkészsége és szerepvállalása ma is példás. A kis létszámú, de elkötelezett gyülekezeti csoportok a legkisebbektől az idősekig minden korosztályt igyekeznek összefogni.

Mivel az egyházközség és a falu élete szorosan összekapcsolódik, az evangélikus gyülekezet életképessége, aktivitása és áldozatkészsége egyúttal nagyban segíti Órimagyarórsd, valamint a környező települések közösségi életét, fennmaradását.

Evangélikus istentisztelet a Magyar Rádióban

Ígét hirdet Pethő-Udvardi Andrea lelkész.

Május 15-én, pünkösd ünnepén 10.04-től istentiszteletet közvetít a Kossuth rádió az Órimagyaródsi evangélikus templomból. Ígét hirdet Pethő-Udvardi Andrea lelkész.

Ifjú informatikusok Neumann olimpiája

Tizenhatodik alkalommal rendezték meg idén az evangélikus iskolák informatikai versenyt, amely Neumann János matematikusnak, egykori fasori diáknak a nevével viseli. A vetélkedő döntőjének április 26-án a budapesti Evangélikus Középiskolai Kollégium adott otthont. További információk olvashatók a versenyről a <http://matinfo.lutheran.hu/neumann-2016/> weboldalon. ■ B. Cs.

HIRDETÉS

Ökumenikus találkozó. Minden hónap harmadik vasárnapján 17.30-kor ökumenikus találkozóra, istentiszteletre és előadásra várjuk az érdeklődőket a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának székházában (1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 3.), a földszinti tanácsteremben *Az egyház egységéért – az év egészében gondolat jegyében.* A május 15-i előadás témája: *Mit tettünk mi, keresztyének-keresztyének a gyermekáldásért?* (Csávás Imre teológus) A teljes liturgiájú, úrvacsorai istentisztelet igehirdetői szolgálatának végzője Biczó Dénes ügyvezető titkár: *A teljes írás Jézus szemével.* Szeretettel várjuk a korábbi Farkasréti Ökumenikus Közösség, a volt KÖT, a Fokolára, valamint az International Ecumenical Fellowship Magyar Régiójának tagjait és barátait is. *Jézus Testvérei Ökumenikus Diakóniai Rend*

Fenyvesi Félix Lajos Századfordó című új kötetét május 19-én mutatják be Budapesten, a Litea könyvesboltban (I. ker., Hess András tér 4.). A válogatott prózai írások a költő hetvenedik születésnapjára jelennek meg. A 18 órákor kezdődő bemutatón közreműködik Czigány György költő, Havas Judit előadóművész és Dresch Mihály jazzmuzsikus.

Húsvét ünnepe után 6. vasárnap (Exaudi) – 1Pt 4,7–11

Céltudatosan

A VASÁRNAP IGÉJE

Az utolsó szakasz. Maratoni futók szoktak mesélni arról, hogy a verseny során az utolsó öt kilométer a legnehezebb. Eljön az a pont, amikor hirtelen felemelkedik egy mentális fal, és a valójában szinte karmyújtásnyira lévő cél egyszerre elérhetetlenül távolinak tűnik. A szervezet az utolsó energiataralékait mozgósítja. A futónak ilyenkor óriási akaraterő szükséges minden egyes lépéséhez, sokan közel járnak ahhoz, hogy feladják.

„Mindennek a vége [célja] pedig már közel van...” – írja Péter apostol, hogy bátorítsa a kisebbségi helyzetben, szörványlétben élő, gyakori üldözésnek és zaklatásnak kitett kis-ázsiai keresztényeket. Ám a történelem utolsó szakasza, amelyre utal, azóta is tart. Krisztus eljövételének várásában élni a mai kereszténynek számára ezért egy furcsa kettősséget rejt magában: minden pillanatban készen kell állnunk rá – ugyanakkor kitartónak kell lennünk, mert nem tudjuk, mennyi idő múlva következik be. Ebben a kettősségben nehéz megtalálni az egyensúlyt.

Testi-lelki méregtelenítés. A futás nem a versennyel kezdődik. Még csak nem is a futópályán, az edzéssel töltött hosszú órák során. Sokkal előbb: a fizikai és mentális rákészüléssel, a káros tényezőket tudatosan kiiktatva az életünkben. A küzdelemhez tiszta fejre van szükség, és arra, amit a levél szerzője „józanágynak” nevez: azaz a testi és lelki mérgek-től szabad állapotra. „...legyetek tehát bölcsék és józanok, hogy imádkozhassatok.”

Az imádkozás – akár egyéni, akár közösségi – annak a ténynek a kifejezése, hogy nem a saját képességeimre, tudásomra támaszkodom, hanem Istentől merítem az erőt.

Az edzéshez a nyújtás is hozzátartozik. Bármilyen testmozgást végzünk is, fontos, hogy utána „lenyújtjuk” az izmainkat – tanácsolják az edzők. A jó edzés a bemelegítéssel kezdődik és végződik. Nemcsak azért, mert ez elősegíti az izmok fejlődését és gyorsabb regenerálódását, hanem azért is, mert a megfelelően „lenyújtott” izomnak jobb az összehúzódása, vagyis nagyobb erőt képes kifejteni. Az egyoldalú kihasználtság miatt bemerevedett, megrövidült izom nemcsak a mozgást és az izommunkát korlátozza, de egészségügyi problémákat is okoz.

A keresztyén életben a szeretet gyakorlása a nyújtás megfelelője. „Mindenekelőtt legyetek kitartóak az egymás iránti szeretetben...” Az itt szereplő „kitartó” („kinyújtott” vagy „megfeszített”) kifejezést a sportolók feszes izmának leírására használták, akik minden erejüket latba vetették, hogy megnyerjék a versenyt.

„A keresztyén szeretet olyasmí, amin dolgoznunk kell, pontosan úgy, ahogyan egy atléta fejleszti a képességeit. Bár érzelmek is tartoznak hozzá, mégsem az a lényege, hanem a határozott döntés.” (Warren Wiersbe)

A vendégszeretet a hétköznapi gyakorlat szerzet kiterjesztése idegenekre, odáig menően, hogy megnyitjuk előttük az otthonunkat. A másik befogadása, beengedése az életterembe fo-

kozottabb erőfeszítést kíván – és itt nemcsak a takarításra gondolhatunk. Néha próbára teszi a türelmünket és a rugalmasságunkat is. Ám a közösség ilyen intenzív megéléséből nagyon sokat gazdagodhatunk.

Szem előtt tartani a célt. Semmi sincs, ami jobban megzavarhat egy terepfutót, mint az, ha eltéveszti az irányt. Ezzel minden addigi erőfeszítése hiábavalóvá válik.

A levél szerzője a szakasz vége felé megkülönböztet két kategóriát: azokét, akik szavakkal, illetve azokét, akik tettekkel szolgálnak. „Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljotok azzal egymásnak [...]: ha valaki prédikál, úgy mondja szavait, mint Isten igéit, ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt az Istenről kapott erővel végzi...”

Azonban arra is felhívja a címzettek figyelmét, hogy ez a szolgálat nem önmagáért van. Nem azért, hogy egymás előtt büszkélkedjünk az elért eredményeinkkel. Miközben megéljük az Isten kegyelméből kapott sokszínű ajándékokat, nem szabad szem elől tévesztelnünk a célt: „...hogy mindenkor az Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által...”

■ ADÁMI MÁRIA

Imádkozunk! Urunk, köszönjük neked, hogy van reményünk a jövőre nézve, mert a te eljöveteledre való várakozásban élhetünk. Kérünk, add, hogy a te dicsőségedre tudjuk kihasználni a nekünk adatott maradék időt. Segíts, hogy egymás javára használhassuk a tőled kapott ajándékainkat. Te add meg, hogy edzeni tudjunk magunkat a gyakorlati szeretetben – ismerősök és ismeretlenek iránt egyaránt. Könyörgünk azért is, hogy imádságainkon keresztül a te valóságodba tudjunk kapaszkodni, és belőled mértsünk bölcsességet és erőt.

„Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkeimmel – mondja a Seregek Ura.” (Zak 4,6b)

Pünkösd hetében az Útmutató reggeli és ünnepi igéi a megígért Szentlélek kitöltetéséről és a keresztyén egyház megszületéséről adnak hírt. Isten ad Szentleket ajándékkul, s ő Krisztusban való hitet teremt. „Én a lelkeket adom belétek – ezt mondja az Úr –, és azt cselekszem, hogy az én törvényeimet megőrizzitek és betöltsétek.” (Ez 36,27) „Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.” (Róm 8,16; LK) „Ez az a nap, mit az Úr szerzett nekünk.” (GyLK 751) Jézus, megígerte: „A Pártfogó pedig, a Szentlélek [...] megtanít majd titeket mindenre, és eszettekbe juttat mindent...” (Jn 14,26) Luther tanítja: „A Szentlélek a kegyelem és vigasztalás Lelke. Így az egész Szentháromság: csupa kegyelem! A Fiú azzal vigasztal, hogy könyörög a Szentlélekért, az Atya pedig azzal, hogy adja; a Szentlélek maga a Vigasztaló.” „Amikor eljött a pünkösd napja [...], valamilyen lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindégyükre. [...] Mindnyájan megélték Szentlélekkel...” (ApCsel 2,1–4) Pál pünkösd tanítása: „A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. [...] A Lélek megnyilvánulása [...] mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele.” (1Kor 12,4,7) Jézus utolsó ígérete: „...erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig.” (ApCsel 1,8) A jeruzsálemi ösgyülekezet így imádkozott: „...Urunk [...], add meg szolgálódnak, hogy teljes bátorsággal hirdessék igédet; nyújtsd ki a kezdetet [...]. Amint könyörögtek, megrendült az a hely, ahol együtt voltak, megteltek mindnyájan Szentlélekkel...” (ApCsel 4,29–31) Samáriában Fülöp hirdette Krisztust; ott befogadták a jó hírt! Péter s János „...imádkoztak értük [...], rájuk tették a kezüket, és részesültek a Szentlélek ajándékában” (ApCsel 8,15,17), amelyet nem lehet pénzen megszerezni! A pogányok pünkösdjéről így számolt be Péter Cézareában, Kornéliusz házában: „Amikor pedig elkezdtem beszélni, leszállt rájuk a Szentlélek, ahogyan ránk is leszállt kezdetben. [...] dicsőítették Istent [...]. Akkor tehát a pogányoknak is megadta Isten, hogy megtérjenek és éljenek!” (ApCsel 11,15,18) Barnabás, telve Szentlélekkel s hittel, Sault „magával vitte [...], és igen nagy sokaságot tanítottak. A tanítványokat pedig Antiókiában nevezték először keresztyéneknek.” (ApCsel 11,25,26) Pál Korinthusban először a zsidók előtt tett bizonyosságot: „...hogy Jézus a Krisztus. Amikor azonban ellene szegültek [...], ezt mondta nekik [...]: Mostantól fogva a pogányokhoz megyek.” (ApCsel 18,5,6) „...Mennyi pogány vár még a hívó szóra / Gyűjtsd össze népedet, Szentlélek Isten!” (EÉ 245) Veni, Sancte Spiritus!

■ GARAI ANDRÁS

Új nap – új kegyelem

Vasárnap (május 8.)

A reménységben örvendeztetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádságban állhatatosak. Róm 12,12 (Jer 20,13; Jn 15,26–16,4; Ef 3,14–21; Zsolt 86) Sok jó dologból azért nem lesz végül semmi, mert nincs elég kitartás, türelem bennünk. Ahhoz, hogy megtapasztaljuk Isten munkáit, a hit állhatatosságára van szükségünk. Előre örülhetünk annak, amit Isten tenni fog.

Hétfő (május 9.)

Szövetségre lépek veled, és megtudod, hogy én vagyok az Úr. Ez 16,62 (Kol 1,5–6; Ez 11,14–20; 1Kor 7,25–40) Az egyetlen istenbizonyíték Isten személyes megtapasztalása. Ő azért van köztünk velünk Jézus Krisztus személyében, aki életével pecsételte meg irántunk való szeretetét és hűségét, és hű marad hozzánk. Igéjében megszólít minket, imádságainkkal beszélhetünk vele, életünk eseményeiben megláthatjuk cselekvését.

Kedd (május 10.)

Én megsegítelek benneteket, úgyhogy áldássá lesztek. Zak 8,13 (2Kor 3,5; 1Jn 4,1–6; 1Kor 8,1–6) Isten segítsége olyan nagy és csodálatos, hogy nemcsak minket emel ki gyengeségünkben, hanem még arra is elegendő erőt ad, hogy mi is segítői legyünk másoknak. Az Istentől kapott kegyelem nemcsak a saját életünket, hanem embertársainkét is gazdagítja.

Szerda (május 11.)

Majd [Jézus] megfogva a gyermek kezét, ezt mondta neki: Talitha kúmi!, ami azt jelenti: Leányka, neked mondom, kelj fel! A leányka pedig azonnal felkelt és járt. Mk 5,41–42 (Ézs 60,16; Ézs 32,11–18; 1Kor 8,7–13) Jairus számára úgy tűnt, hogy Jézus már későn érkezett, leánya meghalt. De Jézus szava a halottat is életre kelti. Soha ne feledkezzünk meg arról, hogy Jézus számára nincs reménytelen helyzet, Jézus számára nincs lehetetlen. Soha nincs olyan, hogy „már késő”.

Csütörtök (május 12.)

Ne félj, és ne rettegj! Józs 8,1 (1Tim 6,12; ApCsel 1,12–26; 1Kor 9,1–18) A félelmeinket sokszor nem tudjuk legyőzni. De ha Isten hatalmára, lehetőségeire és szeretetére gondolunk, akkor ez háttérbe szorítja a félelmet. Ezért félelmeink között is biztonságban érezhetjük magunkat.

Péntek (május 13.)

Ha pedig a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől. 1Jn 1,7 (Zsolt 130,4; Ef 1,15–23; 1Kor 9,19–23) Isten jól tudja, hogy nincsenek tökéletes emberek. Nem is azt várja tőlünk, hogy tökéletesek legyünk, hanem azt, hogy őszinték legyünk. A többi ő végzi el. A bűnbocsánat egyetlen feltétele, hogy világosságra hozzuk, vagyis megvalljuk a bűnt – és ez rajtunk áll. Isten minden bűnt megbocsát, csak a meg nem vallott bűnnel nem tud mit kezdeni.

Szombat (május 14.)

Az az Isten akarata, hogy megszentelődjete: hogy tartózkodjatok a paráznaságtól. 1Thessz 4,3 (5Móz 5,21; Jn 16,5–15; 1Kor 9,24–27) Isten ajándékként adta számunkra a nemiséget, de medret is adott hozzá: a házasságot, hogy az ember abban élje meg a testi szerelem örömét. Ha engedjük, hogy a vágyaink kilépjenek ebből a mederből, a nemi kívánságok áradatként öntik el és söprik el az egyik legszembetűnőbb érzelmét, az igazi szerelmet.

■ BALICZA IVÁN

KÉTHETI ÚTRAVALÓ

Jézus Krisztus igéri: „...ha felemeltetem a földről, magamhoz vonzok mindenedet.” (Jn 12,32)

Húsvét ünnepe után a 6. héten az Útmutató reggeli s heti igéiben a Lélek ígéretéről olvasunk, ezért bátran kérhetjük pünkösd böjtjében: *Exaudi!* „Halld meg, Uram, hívó hangomat!” (Zsolt 27,7) Isten meghallgatja erőltlen népének, földön szolgáló gyülekezetének kiáltását. „Az Úr gazdagon megáld mindenkit, aki őt segítségül hívja.” (Róm 10,12; LK) Jézus ma sem hagyja magára egyházát, hanem Atyjának jobbán szüntelenül közbenjár érte: „Az Úr az ő népének oltalmazója.” (GyLK 687) S búcsúbeszédeiben kijelentette: „Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke [...], az tesz majd bizonyosságot énrólam; de ti is bizonyosságot tesztek...” (Jn 15,26–27) Pál értünk eszedezik, hogy megismerjük Krisztus szeretetét, s kéri Istent, „hogy hatalmasan megerősödjék bennetek a belső ember az ő Lelke által; hogy Krisztus lakjék szívetekben a hit által...” (Ef 3,16,17) A szeretet apostola Isten gyermekeit a lelkek megvizsgálására szólítja fel: „...mert sok hamis próféta jött el a világba. Az Isten Lelkét erről ismeritek meg: amelyik lélek vallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istentől van.” (1Jn 4,1–2) Mi is valljuk, hogy Jézus: „...valóságos Isten a valóságos Istentől, született, és nem teremtett, az Atyával egy-lyenű. [...] Megtestesült a Szentlélektől és Szűz Máriától, és emberré lett.” (Niceai hitvallás) Luther vallja: „A Szentlélek nélkül azt sem hinné el senki, hogy Jézus Krisztus valóságos Isten. Avagy mi is hogyan tudhatnánk olyan bizonyosan, hogy az Isten valóságos, kedves gyermekei, szentjei vagyunk, még akkor is, ha ezt magunk sem érezzük?” Az Őszövetség evangélistája boldog jövőről prófétál: „Végül kiárad ránk a lélek a magasból. [...] Az igazság békét teremt. [...] Békés hajlékban lakik majd a népem...” (Ézs 32,15,17,18) Az Úr Jézus mennybenmenetele után Péter javaslatára Júdás halála miatt, hogy „még valaki tanúja legyen velünk együtt az ő feltámadásának”, két jelöltet állítottak. Imádkoztak, majd „sorsot vetettek rájuk: a sors Mátyásra esett, és a tizenegy apostol közé sorolták őt”. (ApCsel 1,22,26) Pál ezt kéri imádságban: „...a dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek őt; [...] hogy meglássátok, milyen reménységre hívott el titeket...” (Ef 1,17,18) Jézus így tanít az Atya-Fiú Lelkéről: „...amikor [...] eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra [...]. Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyemből mérít, és azt jelenti ki nektek. Mindaz, ami az Atyáé, az enyém...” (Jn 16,13–15) Ezért már piros pünkösd előtt kérhetjük: Veni, Sancte Spiritus! „Jövel, Szentlélek Úristen...” „Szentlélek, Lelke Atyának s Fiúnak / Jöjj sebes zendülő szélszárnyakon! / [...] Egy, csak egy óhajtat mindenik szívben: / Jer, töltsd meg népedet, Szentlélek Isten!” (EÉ 229,1; 245,1) „Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben...” (Niceai hitvallás)

HIRDETÉS

Taizé-ima és énekegyüttlét.

A rákoszentmihály-sashalmi evangélikus gyülekezetben (1161 Budapest, Hősök tere 10–11.) minden hónap második keddjén, legközelebb május 10-én 18 órától Taizé-ima és énekegyüttlét. Minden alkalommal van igehirdetés is. Információ: Gyertyafeny.lutheran.hu.

Eladó ház. Pesterzsébeten, a templom utcájában eladó 3 + 2 félszobás családi ház 712 m²-es telken, 124 m² lakóterülettel. Érdeklődni telefonon: 20/773-9736.

GYÁSZJELENTÉS

Szomorú szívvel, de Istenbe vetett reménységgel értesítjük azokat, akik ismerték, hogy drága szerettünk, *Pintér Győző Tibor* építész-mérnök, a Pesti Egyházmegye és a kispesti evangélikus gyülekezet több éven át volt felügyelője életének 84. esztendejében hazatért Urához, Krisztusához. Temetése a Pestszentlőrinci temetőben lesz május 13-án fél 10-kor. Isten békessége, mely minden érzelmét felülhalad, őrizze meg szívünket és gondolatainkat a Krisztus Jézusban.

KRÓNKA

Az Evangélikus Élet magazin kéthetente megjelenő hírlevele

E-mail: evelat@lutheran.hu • EvÉlet online: www.evangelikusélet.hu.
• Hirdetésfelvétel: hirdetes@evelat.hu. Előfizetés: kiado@lutheran.hu.
• Szerkesztőség: 1091 Budapest, Üllői út 25. fszt. 2. Tel.: 06-20/824-5519.
Szerkesztőségi titkár (hirdetési ügyek referense): BALLA MÁRIA (maria.balla@lutheran.hu). Főszerkesztő: T. PINTÉR KÁROLY (karoly.pinter@lutheran.hu). Olvasószerkesztő: DOBSONYI SÁNDOR (sador.dobsonyi@lutheran.hu). Korrektor: MÁTE TÓTH ZSUZSANNA (matetot@gmail.com). Tervezőszerkesztő: SZABÓ DAVID KÁROLY (david.szabo@lutheran.hu). Kiadja a Luther Kiadó (kiado@lutheran.hu), 1085 Budapest, Üllői út 24. Tel.: 06-1/317-5478, 06-20/824-5518.
Felelős kiadó: KENDEH K. PÉTER (peter.kendeh@lutheran.hu). Nyomdai előállítás: Konsilo Kft. (1022 Budapest, Tapolcsányi u. 6.). Felelős vezető: NAGY ZOLTÁN. Árusítja a kiadó. Terjeszti a Magyar Posta Zrt. Terjesztési ügyekben reklamáció a Magyar Posta Zrt. Hírlapüzletág ingyenes telefonszámán: +36-80/444-444 és a Luther Kiadónál.
• INDEX 25 211, ISSN 2498-5309.

